

indgaa Ægtefælskab, til gennem Ægtepagter at træffe Afgørelse af de vanskelige juridiske Spørgsmaal, der her kunne opstaa. For de allerfleste Mennesker vilde det være en absolut Umulighed, og hvor det forsøgte, vilde det let i mange Tilfælde føre til Afgørelser, som den ene eller den anden Part siden bitterlig vilde komme til at fortryde. I saa vigtige Forhold, som det her drejer sig om, bør efter Mindretallets Formening Lovgivningsmagten efter omhyggelig Overvejelse af samtlige Forhold fastsætte, hvad der skal være den almindelige gældende Regel, hvorintet andet er aftalt, og man kan ikke her lade Tilfældet raade. Mindretallet foreslaar derfor under Nr. 16, at Bestemmelsen om de tvungne Ægtepagter udgaar.

Mindretallet erkender, at 1ste Punktum i § 1 Punkt 2, har faaet en heldigere Affattelse derved, at Flertallet foreslaar Ordene „fornøden Evne til at forstaa og gøre sig forstaaelig“ ændrede til „Evne til at forstaa Indstiftelses-handlingen og gibe denne Forstaaelse til Rende“. Menlige saa lidt som en saadan Ægtefælskabsbetingelse har været optagen i Loven af 30te April 1824, lige saa lidt finder man Anledning til at optage den nu. I de Tilfælde, den sigter til — d. v. s. i Tilfælde, hvor f. Eks. en af Parterne er døvstum eller blind — er man jo hidtil ad praktisk Vej kommen ud over Vanskelighederne. Men vil man endelig i Loven opstille en saadan Betingelse, og vil man ikke dermed — hvad der selvfølgelig ikke kan være Meningen — affære døvstumme, blinde o. s. v. fra at blive gifte, ser Mindretallet ikke rettere, end at den Myndighed, der skal afflutte Ægtefælskabet, hvor Brud og Brudgom af en eller anden Grund maatte mangle Evne til at forstaa den sædvanlige Form for Ægtefælskabs Stiftelse, bør være forpligtet til at drage Omsorg for, at Handlingen udføres paa en saadan Maade, at Parterne ere i Stand til at forstaa, hvad der foregaar.

Et andet Mindretal (Paulin) deler ikke Flertallets og det første Mindretals Syn paa den Ordning af Ægtefælskabs Indgaaelse, som Lovforslaget indeholder, nemlig tvungen

borgerlig Ægtefælskabs Indgaaelse for alle uden Undtagelse, medens det stilles frit, om vedkommende ville modtage den kirkelige Indvielse af Ægtefælskabet eller ej, og det af følgende Grunde:

Naar Flertallet ligesom søger at gøre Ægtefælskabets Væsen og Betydning til en næsten rent borgerlig Institution, hvorved kun visse bestemte Betingelser, der vedrøre det borgerlige Samfundslivs Interesser og Retskrav, maa opfyldes, saa kan Mindretallet ikke dele denne Anskuelse, men maa hævide en langt dybere Forstaaelse af Ægtefælskabets Betydning. I det Mindretallet maa være af den Mening, at et Ægtefælskab, der ikke hviler paa et kristeligt Grundlag, ikke alene ikke vil være i Stand til blot nogenlunde at opfylde de Pligter, som i dybeste Betydning, i aandelig Henseende paahvile Ægtefolk, men ej heller vil kunne opfylde saadanne Fordringer, som man i rent borgerlig Forstand dog maatte stille til det, saa mener man, at det vil være af saare stor Betydning ogsaa fremtidig at bibeholde den kirkelige Indvielse af Ægtefælskabet.

Herimod vil man maasse fra modsat Side gøre gældende, at Maalet er jo ikke dette, at man vil affasse den kirkelige Vielse, men derimod stille det frit, om vedkommende ville have den eller ej, og dette lyder jo meget smukt og har i og for sig ogsaa noget tiltalende ved sig, især hvis man kunde gaa ud fra den Forudsætning, at de allerfleste ville søge den kirkelige Vielse. Mindretallet kan tilbørlig være enigt med Flertallet i den Formodning, at en stor Del ogsaa vil søge den kirkelige Vielse, men man kan dog ikke frigøre sig for den Tanke, at der, navnlig i Begyndelsen, vilde blive et ret anseligt Tal, der vilde vrage den. Det kan vel betragtes som givet, at ikke alene alle de, der ere aabenbare Fjender eller Modstandere af Kristendommen, ikke ville søge kirkelig Vielse, men at der tillige vilde være en Del, maasse en ikke ganske ubetydelig Del, saakaldte lige-gyldige Mennesker, der af den Grund eller maasse af andre Grunde ogsaa ville undlade at søge den, men af Hensyn til saadanne vilde det dog efter Mindretallets Mening, fra et kristeligt Synspunkt betragtet, ikke være,